

ת"ד 7250/01/13 - מדינת ישראל נגד סלאימה חאלד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2015

ת"ד 7250-01-13 מדינת ישראל נ' חאלד

לפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: 1 מדינת ישראל - ע"י עו"ד מאיר סמי

המאשימה

נגד

1 סלאימה חאלד - ע"י עו"ד דואני

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, ללא ביטוח, וגרם חבלה של ממש. על פי האמור בכתב האישום נהג הנאשם ביום 14.8.11 שעה 02.30 לערך רכב פרטי ברחוב אליפלט בת"א מדרום לצפון והתקרב לבית מס' 14. אותה שעה נהג המעורב רכב פרטי ברחוב זה, בכיוון נסיעת הנאשם ומשמאלו. הנאשם, בחוסר תשומת לב מספקת לדרך, נכנס לנתיב נסיעתו של הרכב המעורב והתנגש בו. בעקבות זאת, ניזוקו כלי הרכב והמעורב נחבל קשות (חבלת ראש, אובדן הכרה, שברים בצוואר). נוסע שנסע עם המעורב נחבל אף הוא ואף הנאשם נחבל.
2. לבקשת ההגנה חיבר שירות המבחן תסקיר בעניינו של הנאשם. במסגרת התסקיר נבחנו נסיבותיו האישיות של הנאשם. בתסקיר צוין כי רואים בהתנהגותו של הנאשם "אלמנט ... של לקיחת סיכונים וקריאה לתשומת לב של הסביבה הקרובה". לעניין הערכת הסיכון לעבריינות נאמר כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית. בסופו של יום בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם עונש חינוכי בדמות 250 שעות של"צ, עונש מותנה, קנס ופיצוי לנפגע.
3. ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם והדגיש כי פסיקת בתי המשפט במקרים דומים אינה מחייבת הטלת עונש מאסר בפועל או אף בעבודות שירות. לדבריו, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו ונטילת האחריות, את חלוף הזמן הרב ממועד התאונה וכן את חלקו של המעורב בתאונה. אומר כבר עתה כי כתב האישום בו הודה הנאשם אינו קובע דבר לעניין היותו של המעורב חלק בשרשרת הסיבתית שהובילה לתאונה ומטעם זה אין בידי לקבל טענה זו של ב"כ הנאשם.
4. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לעונש לפסיקה התומכת בכך שבמקרים של פגיעה קשה, העונש ההולם הינו עונש של מאסר ולו גם בעבודות שירות. עוד ראוי לציין כי חרף ניסיון להביא את המעורב להעיד על מצבו בעקבות התאונה, לא הגיע המעורב ולא מסר עמדה בעניין זה.

דין והכרעה

5. באופן עקרוני, מקובלת עלי הקביעה לפיה בתאונות דרכים שבהם כפשע היה בין המעורב לבין המוות, יש מקום להחמיר עם הנאשם ולהטיל ענישה משמעותית הכוללת מאסר ולו גם בעבודות שירות (ראו לעניין זה רע"פ 2564/12 **בן זויה נ' מדינת ישראל**). עיון בפסקי הדין הרבים אליהם הופניתי מלמד כי יש מקום לאבחן מקרה זה מן המקרים עליהם מפנים התביעה וההגנה. ברע"פ 3616/13 (**רז**) היה מדובר בעונש של 8 חודשי מאסר בפועל. ראוי לציין כי שם, לצד הפגיעה החמורה במעורב, היו נסיבות נוספות שהצדיקו לעמדת בית המשפט את ההחמרה בענישה ובהן אי נטילת אחריות על ידי הנאשם והעובדה כי הנאשם צבר 16 הרשעות נוספות בפרק זמן קצר וכן העובדה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. ברע"פ 7257/12 (**סנדרוביץ**) היה מדובר במי שנפגעה "פגיעה רב מערכתית קוגניטיבית ופיסית קשה". היא הורדמה והונשמה משך חודשים ובסופו של יום שוחררה כשהיא רתוקה לכיסא גלגלים ונזקקת לסיוע צמוד. מבלי להקל ראש בפגיעות במעורב במקרה זה ברי כי רף החומרה של הפגיעה במעורב נמוך יותר. נזקים קשים ביותר היו גם ברע"פ 2564/12 (**קרני**). מנגד, גם פסקי הדין שהעבירה ההגנה אינם דומים למקרה הנדון. בת"ד 1199-03-12 (**מחטב**) היה מדובר בתאונת שרשרת ואי מסירת פרטים. בפרשה זו הורשע הנאשם מכוח חזקת הבעלות ברכב. בת"ד 1193/01 היה מדובר בעבירה של נהיגה בקלות ראש (ולא בחוסר זהירות כפי המקרה דנן). באותו מקרה גזר בית המשפט את הנאשם לשני חודשי מאסר בעבודות שירות. בעפ"ת (י-ם) 24062-01-11 (**טובול**) היה מדובר בנהיגה בחוסר זהירות שגרמה חבלות של ממש. באותו מקרה אושר עונש של פסילת רישיון ל-10 חודשים, קנס ופסילה על תנאי.

6. העבירה בה הורשע הנאשם של נהיגה בחוסר זהירות היא עבירה מתקנות התעבורה (תקנה 21ג לת"ת). מדובר בעבירה של אחריות קפידה. סעיף 22 (ג) לחוק העונשין קובע כי אין להטיל עונש מאסר אלא אם הוכחה רשלנות או מחשבה פלילית. במקרה שלפנינו הוכחה מתוך העובדות בהן הודה הנאשם, רשלנות שכן בהיעדר הסבר לנאשם לסטייתו לתוך נתיב נסיעתו של רכב המעורב, אין מנוס מן המסקנה כי הנאשם התרשל באופן נהיגתו ולא שמר על נתיב הנסיעה בו נהג. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לעבירה נדרש לעמוד הן על מידת הרשלנות והן על תוצאות האירוע. לדעתי, סטייה מנתיב נסיעה ללא הסבר אובייקטיבי על גורם שהביא לסטייה זו מצביע על רשלנות ברף גבוה. תוצאות התאונה כפי שראינו לעיל, הגם שלא גרמו לסיכון חיים בפועל, הן קשות. בנסיבות אלה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין מאסר מותנה, פסילה ממושכת, פסילה מותנית, קנס ואף פיצוי לנפגע לבין מאסר בפועל ולו גם בעבודות שירות, פסילה ממושכת, פסילה מותנית ורכיבי ענישה נלווים.

7. כפי שציין ב"כ הנאשם, לזכותו של הנאשם עומדת הודייתו במיוחד לו ונטילת אחריות. לחובתו ניתן לזקוף את רמת הרשלנות הגבוהה אותה הפגין באירוע ואת התוצאות הקשות שגרמה רשלנות זו. הנאשם הנוהג משנת '07

ולחובתו הרשעות בעבירות בטיחות מובהקות כמו עבירות מהירות, שימוש בטלפון, סטייה מנתיב ואי ציות לתמרורים. עבר זה מחזק את המסקנה כי במקרה שלפני נדרשת ענישה מרתיעה. סקרתי את תסקיר שירות המבחן. תסקיר זה מטבעו מתמקד בנאשם ובנסיבותיו ולא בשיקולים אחרים רלוונטיים לעונש והוא - כשמו - המלצה בלבד. במקרה שלפני ונוכח חוסר יכולת לשלול התנהגות מסכנת מצד הנאשם גם בעתיד, אינני סבור כי יש מקום לאמץ את מכלול רכיבי הענישה שהומלצו על ידי שירות המבחן.

8. לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות;

(ב) 25 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה;

(ג) פסילה מותנית בת 12 חודשים ל - 3 שנים שתחול על נהיגה בחוסר זהירות או בקלות ראש שגרמה לנזק לגוף או לרכוש.

(ד) מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לנזק לגוף או על עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

(ה) פיצוי למעורב בסך 3000 ₪ ב-15 תשלומים שיופקדו בקופת בית המשפט על ידי הנאשם בכל 15 לחודש החל מ- 15.3.15 ואילך.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, במעמד הנוכחים

שם קלדנית:

